

- Dit betekent een verlies per practicus van 9 000 000 frank per jaar.

Deze louter theoretische berekening is niet van aard het ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel te bewijzen.

Ook het nieuwe ter zitting van 31 oktober 2000 door verzoekster neergelegd stuk bewijst geenszins het ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel. Het betreft enkel een brief vanwege de CM-Leuven, waarin aan een lid van verzoekster wordt medegedeeld dat hij/zij niet als een "tandarts met een bijzonder bekwaming in de orthodontie" kan gekwalificeerd worden, waardoor het betrokken lid niet op de lijst van erkende orthodontisten van de CM wordt opgenomen, daar waar betrokkene wel aan de vereisten zou voldoen.

Het loutere feit dat één lid van verzoekster niet op de lijst van zgn. erkende orthodontisten van de LCM wordt opgenomen, volstaat niet om het ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel te bewijzen.

Bij gebreke aan één voorwaarde, zoals in casu, dient derhalve het verzoek tot voorlopige maatregelen ongegrond verklaard te worden wegens het ontbreken van het bewijs van het bestaan van een toestand die een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel kan veroorzaken voor de ondernemingen waarvan de belangen aangetast worden door deze praktijken of die schadelijk kan zijn voor het algemeen economisch belang. Wij menen niettemin dat prima facie een inbreuk dient vastgesteld te worden. (vergelijk Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 30 augustus 2000, zaak nr. MEDE-V/M-27, reeds geciteerd; Beslissing van de Voorzitter van de Raad voor de Mededinging van 14 januari 1998, zaak nr. 98-VMP-1, reeds geciteerd : in beide uitspraken werd geoordeeld dat prima facie een inbreuk was, niettegenstaande het bestaan van een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel dat in verband staat met de aangeklaagde praktijk en dat dringend moet worden vermeden, niet bewezen werd).

Besluitend zijn Wij van oordeel dat het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ontvankelijk doch ongegrond dient verklaard te worden wegens het ontbreken van het bewijs van het bestaan van een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel, waarbij Wij niettemin van oordeel zijn dat er prima facie een inbreuk dient vastgesteld te worden.

Om deze redenen

Wij, Béatrice Ponet, Voorzitter ad interim van de Raad,

Verklaren het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ontvankelijk.

Stellen een inbreuk prima facie vast.

Oordelen niettemin dat er geen redenen zijn om voorlopige maatregelen te treffen in de zin van artikel 35 W.B.E.M., gezien het bestaan van een toestand die een ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel kan veroorzaken voor de ondernemingen waarvan de belangen aangetast worden door deze praktijken of die schadelijk kan zijn voor het algemeen economisch belang, niet bewezen wordt.

Aldus beslist op 10 januari 2001 door Béatrice Ponet, Voorzitter ad interim van de Raad voor de Mededinging.

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS ET DE L'INFRASTRUCTURE

[C – 2001/14077]

3 AVRIL 2001. — Circulaire ministérielle relative aux réservations de stationnement pour les personnes handicapées

A Mesdames et Messieurs les Gouverneurs, les Commissaires
d'arrondissements, les Bourgmestres et Echevins.

La présente circulaire ministérielle remplace les directives des
4 juillet 1978 et 19 septembre 1996.

Au fil des ans, les Conseils communaux ont arrêté de manière
déterminée un grand nombre de réservations de stationnement pour les
personnes handicapées, conscients de l'importance de l'enjeu sur le
plan humain et social mais aussi de la mobilité des dites personnes.

Les autorités communales doivent poursuivre en ce sens. Il convient
d'attacher en effet une importance particulière aux mesures qui sont
prises en faveur des personnes handicapées.

Il faut dès lors conforter la politique menée en la matière et surtout en
assurer la crédibilité par un contrôle généralisé et soutenu.

1) Des réservations de stationnement en voie publique.

1.1. Réservations générales.

1.1.1. Lorsqu'il s'agit de parkings où de nombreux emplace-
ments sont disponibles, les réservations peuvent être
reçues de manière systématique. La norme de 1/50 est
recommandée, comme c'est le cas dans les pays limitro-
phes.

1.1.2. Pour ce qui concerne les bâtiments accessibles au public,
ces réservations pourront également être prévues dès lors
que des personnes handicapées s'y rendent quotidiennement
ou très fréquemment (par exemple : dispensaires,
établissements de soins pour handicapés, associations
pour handicapés, etc...) et pour autant que ce bâtiment ne
comporte pas de parking privé accessible au public.

MINISTERIE VAN VERKEER EN INFRASTRUCTUUR

[C – 2001/14077]

3 APRIL 2001. — Ministeriële omzendbrief betreffende het voorbehouden van parkeerplaatsen voor personen met een handicap

Aan de dames en heren Gouverneurs, Arrondissementscom-
missarissen, Burgemeesters en Schepenen.

Deze omzendbrief vervangt de richtlijnen van 4 juli 1978 en
19 september 1996.

Over de jaren heen hebben de gemeenteraden er resoluut voor
gezorgd dat er heel wat parkeerruimte voor mensen met een handicap
is gecreëerd, vanuit humaan en sociaal oogpunt, en tevens in het belang
van hun mobiliteit.

De gemeenteoverheid dient dit beleid voort te zetten. Er moet nl. een
groot belang worden gehecht aan de maatregelen die de mensen met
een handicap ten goede komen.

Naast de blijvende aandacht die het probleem verdient, moet ook en
vooral worden gepleit voor het behoud van de geloofwaardigheid van
het beleid, dat moet worden waargemaakt door veralgemeend en
volgehouden verkeerstoezicht.

1) Voorbehouden van parkeerplaatsen op de openbare weg.

1.1. Algemene reservering

1.1.1. Wanneer het gaat om parkeerterreinen waar veel parkeer-
plaatsen beschikbaar zijn, mag systematisch in reservering
voorzien worden. De norm, 1 gereserveerde parkeerplaats
op 50, zoals in de buurlanden, wordt aanbevolen.

1.1.2. Reservering aan gebouwen die toegankelijk zijn voor het
publiek is eveneens mogelijk wanneer mensen met een
handicap zich dagelijks of zeer geregeld naar dergelijke
plaatsen begeven (bv. consultatiebureaus, verzorgingsin-
stellingen voor gehandicapten, gehandicaptenverenigin-
gen, enz...) en voor zover die gebouwen niet over een
privé-parkeerterrein beschikken dat toegankelijk is voor
het publiek.

1.1.3. Il n'est pas prévu de réservation pour les établissements accessibles au public fréquentés de manière occasionnelle par les personnes handicapées (par exemple : postes, gare) à moins que des dispositions particulières aient été prises pour leur en assurer une accessibilité réelle et pour autant que le bâtiment ne comporte pas de parking privé accessible au public.

1.1.4. Ces emplacements doivent idéalement se situer le plus près possible de l'entrée desdits bâtiments et établissements et, si tel n'est pas le cas, à une distance maximale de 50 m de celle-ci sauf impossibilité matérielle.

1.2. Réservations de stationnement à proximité du domicile ou du lieu de travail.

S'agissant des réservations à proximité du lieu de travail ou du domicile d'un handicapé, elles doivent être examinées en tenant compte des éléments suivants :

- le lieu de travail ou le domicile ne comporte pas de garage ou de parking privé permettant une accessibilité réelle;
- le requérant possède un véhicule ou est conduit par une personne habitant chez lui;
- la possession de la carte spéciale de stationnement est indispensable.

1.3. Considérations générales liées à ces réservations.

Il va de soi que des emplacements ne peuvent être réservés là où le stationnement est interdit ni là où ils compromettraient la sécurité de la circulation.

En outre, l'application du stationnement alterné ne rend pas possible de telles réservations. La commune peut toutefois revoir les mesures de stationnement en vigueur et notamment celles relatives au stationnement alterné.

Les emplacements réservés ne sont pas individualisés et sont dès lors toujours accessibles à toutes les personnes handicapées titulaires de la carte spéciale de stationnement.

Pour rappel et à toutes fins utiles, cette carte autorise :

- le stationnement aux emplacements réservés exclusivement aux personnes handicapées (signalés par un signal « P » en blanc sur fond bleu complété par le sigle représentant en couleur blanche un handicapé en voiturette);
- le stationnement sans limitation de durée aux endroits où la durée du stationnement est limitée (zones bleues);
- le stationnement gratuit là où la durée de stationnement est limitée par un parcomètre ou un horodateur dans les communes qui le prévoient;
- le stationnement gratuit aux emplacements réservés par la SNCB.

1.4. Interdiction de stationnement pour une personne handicapée ne possédant pas de véhicule et qui n'est pas conduite par une personne habitant chez elle.

Lorsque la personne handicapée se fait véhiculer fréquemment par une personne n'habitant pas son domicile, il est possible d'envisager une interdiction de stationnement à hauteur de la maison de la personne handicapée pour lui permettre un embarquement ou un débarquement plus aisé.

1.5. Aspects pratiques.

1.5.1. Procédure.

Ces mesures doivent faire l'objet d'un règlement complémentaire arrêté par le Conseil communal et soumis à l'approbation de tutelle conformément aux articles 2 et 10 de la loi relative à la police de la circulation routière.

1.1.3. Er wordt niet in reservering voorzien aan gebouwen die wel toegankelijk zijn voor het publiek, maar die slechts occasioneel door mensen met een handicap bezocht worden (bv. postgebouw, treinstation), tenzij bijzondere schikkingen zouden genomen zijn om hen een goede toegankelijkheid te verzekeren en voor zover aan het gebouw geen privé-parking is ingericht die toegankelijk is voor het publiek.

1.1.4. Die parkeerplaatsen moeten zich liefst zo dicht mogelijk bij de toegang tot die gebouwen en instellingen bevinden en, indien dit niet het geval is, op een afstand van ten hoogste 50 m van de toegang, behalve indien het materieel onmogelijk is.

1.2. Reservering van parkeerplaatsen in de nabijheid van de woning of van de werkplaats.

Aanvragen tot het voorbehouden van een parkeerplaats in de nabijheid van de werkplaats of van de woning van een persoon met een handicap, moeten onderzocht worden, rekening houdend met de volgende aandachtspunten :

- de werk- of woonplaats beschikt niet over een garage of privé-parking die een vlotte toegankelijkheid waarborgt.
- de aanvrager bezit een voertuig of wordt vervoerd door iemand die bij hem inwoont.
- het bezit van de speciale parkeerkaart is vereist.

1.3. Algemene beschouwingen in verband met de reservering.

Het spreekt vanzelf dat er niet voorbehouden kan worden op plaatsen waar het verboden is te parkeren, noch op plaatsen waar de verkeersveiligheid in het gedrang zou komen.

Het is ook zo dat het systeem van het beurtelings parkeren dergelijke reserveringen niet mogelijk maakt. De gemeente kan in dit geval echter wel de bestaande parkeerregeling herzien, meer bepaald dan de regeling betreffende het beurtelings parkeren.

De voorbehouden plaatsen mogen nooit geïndividualiseerd zijn; ze moeten dan ook te allen tijde toegankelijk zijn voor alle mensen met een handicap die houder zijn van de speciale parkeerkaart.

Tot alle nuttige doeleinden dient er aan herinnerd te worden dat de parkeerkaart recht geeft op :

- parkeren op plaatsen uitsluitend voorbehouden aan mensen met een handicap (aangeduid door een "P" -bord, wit op blauwe achtergrond, aangevuld met het symbool in het wit, dat een gehandicapte in rolstoel voorstelt);
- onbeperkt parkeren op plaatsen waar de parkeertijd beperkt is (blauwe zone);
- gratis parkeren op plaatsen waar de parkeertijd door een parkeermeter of -automaat beperkt is, in gemeenten die het toestaan;
- gratis parkeren op parkeerplaatsen van de NMBS.

1.4. Persoon met een handicap die geen auto heeft en die niet vervoerd wordt door iemand die bij hem inwoont : mogelijkheid tot het invoeren van een parkeerverbod.

Wanneer de persoon met een handicap zich frequent laat vervoeren door iemand die niet bij hem inwoont, kan gedacht worden aan een parkeerverbod ter hoogte van de woning van de persoon met een handicap, om voor hem het in- en uitstappen gemakkelijker te maken.

1.5. Praktische modaliteiten

1.5.1. Procedure

De besproken maatregelen moeten het voorwerp uitmaken van een aanvullend verkeersreglement dat door de gemeenteraad wordt vastgesteld en dat aan de goedkeuringsvoogdij is onderworpen, conform de artikelen 2 en 10 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer.

1.5.2. Signalisation, mise en œuvre et cas particuliers

1.5.2.1. Les réservations seront signalées par le signal E9a ("P") comportant le sigle bleu représentant une personne handicapée en chaise roulante ou complété par le panneau additionnel comportant ledit sigle. Ce sigle peut être reproduit au sol en couleur blanche. Le fait de reproduire au sol le sigle n'est pas suffisant pour consacrer la réservation d'un emplacement de stationnement. La signalisation sera, le cas échéant, complétée par une flèche indiquant le début de la réglementation et la distance sur laquelle elle est applicable. Il est souhaitable d'indiquer en outre au sol la délimitation exacte de ou des emplacement(s) réservé(s) sauf si elle devait prêter à confusion (délimitation d'emplacements isolés en chaussée).

1.5.2.2. Lorsque l'emplacement est réservé sur des parkings ou en voirie perpendiculairement ou en oblique par rapport à l'axe de la chaussée, il y a lieu de recourir à une largeur supérieure à celle couramment retenue afin de faciliter, pour la personne handicapée l'entrée et la sortie du véhicule (par exemple : 3,50 m au lieu de 2,20 m).

1.5.2.3. Il est également possible que la réservation de stationnement ne soit pas nécessaire en permanence (par exemple : bureau de poste ouvert à heures fixes), le signal E9a avec le sigle sera alors complété par la période pendant laquelle la réservation est effective (par exemple : du lundi au vendredi de 8 à 17 heures).

De même, il peut s'avérer utile, dans des zones où la demande de stationnement est forte et à des endroits où la personne handicapée ne doit se rendre qu'un court laps de temps, de réserver l'emplacement en l'assortissant d'une limitation de durée (30 min. max.).

L'on ne peut qu'insister sur l'importance d'une signalisation adéquate et sur sa visibilité.

2) Des réservations de stationnement dans les lieux publics.

En matière d'urbanisme, la loi du 17 juillet 1975 et son arrêté royal d'exécution du 9 mai 1977 fixent un certain nombre d'obligations s'agissant de l'accès des personnes handicapées aux bâtiments accessibles au public (1).

Seront reprises ci-après les mesures arrêtées par les Régions qui ont pris chacune pour ce qui la concerne des normes spécifiques s'agissant de la mise à disposition d'emplacements réservés aux personnes handicapées.

2.1. Champ d'application.

L'arrêté royal précité fixe une liste de bâtiments et équipements tant publics que privés pour lesquels, dès lors qu'existe un parking, il faut, selon certaines conditions, réserver des emplacements de stationnement pour des personnes handicapées.

Dans le cadre de leurs compétences, les Régions ont soit repris la liste prévue à l'arrêté royal (Région flamande) soit légèrement amendé ou complété celle-ci (Régions de Bruxelles-Capitale et wallonne). Il conviendra de se référer à la réglementation régionale en vigueur.

2.2. Mesures arrêtées.

2.2.1. En Région de Bruxelles-Capitale (2), au moins deux emplacements de stationnement doivent être réservés aux véhicules utilisés par les personnes handicapées et au moins un emplacement supplémentaire par tranche de 50 emplacements.

2.2.2. En Région flamande (3), 1 emplacement sur 25 doit être réservé pour les personnes handicapées.

2.2.3. En Région wallonne (4), un emplacement doit être réservé pour les personnes handicapées et un emplacement supplémentaire par tranche de 50 emplacements.

2.3. Procédures et aspects pratiques.

Il convient de consacrer ces mesures par ordonnance de police ou dans le règlement général de police de la commune (5).

S'agissant de la signalisation à mettre en œuvre, il est tout à fait judicieux de procéder par analogie à ce qui est prévu en voie publique et de se conformer strictement aux dispositions spécifiques arrêtées par les Régions.

1.5.2. Signalisatie, uitvoering en bijzondere gevallen

1.5.2.1. De voorbehouden plaatsen worden signaleerd door middel van het verkeersbord E9a ("P") met het blauwe pictogram dat een mens met een handicap in een rolstoel voorstelt of aangevuld met het onderbord waarop dit pictogram is afgebeeld. Het pictogram mag, in witte kleur, op het wegdek gereproduceerd worden. Op zichzelf is deze reproductie op de grond echter niet voldoende om in een voorbehouden parkeerplaats te voorzien. In voorkomend geval wordt de signalisatie aangevuld met een pijl die het begin van de reglementering aanwijst en met vermelding van de afstand waarover ze geldt. Het is daarenboven wenselijk de parkeerplaats(en) duidelijk te markeren op de grond, behalve wanneer ze tot verwarring aanleiding zou geven (afbakening van geïsoleerde plaatsen op de rijbaan).

1.5.2.2. Wanneer de voorbehouden plaats op een parking ligt of op de weg, haaks of schuins ten opzichte van de aslijn van de rijbaan, dan moet de breedte ruimer gemeten worden dan naar gewoonte, om de toegang tot en het verlaten van het voertuig door de gehandicapte, te vergemakkelijken (bv. 3,50m in plaats van 2,20m).

1.5.2.3. Het is ook mogelijk dat de voorbehouden parkeerplaats niet van bestendige aard moet zijn (bv. postkantoor open op vaste uren); het verkeersbord E9a met het pictogram wordt dan aangevuld met de vermelding van de periode tijdens dewelke de reservering van toepassing is (bv. van maandag tot vrijdag van 8 tot 17 uur).

Het kan daarenboven nuttig zijn de parkeerplaats voor te behouden in combinatie met een tijdsbeperking (30 min. max.), in zones waar de parkeerdruk hoog is en op plaatsen waar de persoon met een handicap slechts voor korte tijd aanwezig moet zijn.

Hierbij moet de nadruk worden gelegd op het belang van een aangepaste signalisatie en ook op de goede zichtbaarheid ervan.

2) Voorbehouden van parkeerplaatsen op openbare plaatsen.

Inzake stedenbouw bepalen de wet van 17 juli 1975 en zijn uitvoeringsbesluit van 9 mei 1977 een aantal voorschriften met betrekking tot de toegankelijkheid van mensen met een handicap tot gebouwen die toegankelijk zijn voor het publiek. (1).

Hierna volgt een kort overzicht van de specifieke normen die door elk van de Gewesten zijn bepaald in verband met het aanbod van parkeerplaatsen die voor mensen met een handicap voorbehouden zijn.

2.1. Toepassingsgebied

Het voornoemde koninklijk besluit stelt een lijst vast van gebouwen en voorzieningen, zowel openbaar als privé, waarvoor onder bepaalde voorwaarden parkeerruimte voorbehouden moet worden ten behoeve van mensen met een handicap, wanneer er een parking voorhanden is.

Binnen hun bevoegdheidsfeer hebben de Gewesten ofwel de lijst bij dit koninklijk besluit overgenomen (Vlaams Gewest), ofwel licht gewijzigd of aangevuld (Brussels Hoofdstedelijk en het Waalse Gewest). Er moet dus op dit stuk verwezen worden naar de geldende gewestelijke reglementering.

2.2. Van kracht zijnde normen

2.2.1. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (2) moeten ten minste twee parkeerplaatsen voorbehouden zijn voor voertuigen die gebruikt worden door mensen met een handicap en ten minste één extra plaats per schijf van 50 plaatsen.

2.2.2. In het Vlaams Gewest (3) moet één plaats op 25 plaatsen voorbehouden zijn voor mensen met een handicap.

2.2.3. In het Waals Gewest (4) moet één plaats voorbehouden zijn voor mensen met een handicap en een extra plaats per schijf van 50 plaatsen.

2.3. Procedure en praktische modaliteiten

Het is passend die maatregelen te bekrachtigen door middel van een politieverordening of in het algemeen politiereglement van de gemeente (5).

Wat het gebruik van de signalisatie betreft, is het logisch dat te werk wordt gegaan net zoals op de openbare weg en dat de specifieke regels die door de Gewesten zijn vastgesteld, strikt in acht worden genomen.

3) Stationnement payant - Exonération du paiement de la redevance.

En matière de stationnement payant, ce sont les Conseils communaux qui arrêtent les dispositions en l'occurrence.

La plupart des Conseils communaux ont prévu d'exonérer les personnes handicapées du paiement de la redevance.

Cette manière de faire doit être appuyée; il est souhaitable qu'elle se généralise. En tout état de cause et afin d'éviter toute hésitation dans le chef de la personne handicapée, il serait hautement souhaitable d'indiquer clairement sur l'appareil si elle est exonérée ou non du paiement de la redevance.

4) Du contrôle du respect des mesures arrêtées.

Il faut tout d'abord préciser que les dispositions dont il est question ci-après n'enfreignent en rien la compétence des autorités responsables de la politique criminelle.

Mais il convient d'attirer l'attention sur le fait que, de manière récurrente, les associations représentant les personnes handicapées se plaignent du non-respect par les autres conducteurs des emplacements réservés qu'il s'agisse d'emplacements en voie publique ou dans des lieux publics.

Dans le cadre du Plan fédéral de sécurité routière (adopté en Conseil des Ministres le 20/07/2000), le non-respect des emplacements réservés au stationnement des personnes handicapées est retenu dans la liste des infractions « prioritaires ».

Il importe en effet qu'une mesure ayant des conséquences importantes sur le plan de la mobilité des personnes handicapées soit convenablement et systématiquement contrôlée sur le terrain.

Il s'agit au demeurant d'une condition sine qua non de la crédibilité des mesures arrêtées par le Conseil communal en la matière.

Les contrôles ne doivent pas seulement porter sur les mesures prises en voie publique mais devraient, d'initiative, être effectués également dans les lieux publics à partir du moment où ils sont accessibles sans distinction à tous les usagers (p. ex : parking de grands magasins) (6).

Enfin, en application de l'article 4.4. du règlement général sur la police de la circulation routière, les agents qualifiés peuvent pourvoir au déplacement des véhicules en infraction, sans préjudice des directives locales des Parquets en la matière.

La Ministre de la Mobilité et des Transports,
Mme I. Durant.

—
Note

(1) Loi du 17 juillet 1975 relative à l'accès des handicapés aux bâtiments accessibles au public (*Moniteur belge* du 19 août 1975).

Arrêté royal du 9 mai 1977 (*Moniteur belge* du 8 juin 1977) pris en exécution de la loi du 17 juillet 1975 relative à l'accès des handicapés aux bâtiments publics (articles 2 et 4, § 1er).

(2) Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 3 juin 1999 arrêtant les Titres I à VII du règlement régional de l'urbanisme applicable à tout le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale (*Moniteur belge* du 9 juillet 1999).

(3) Application de l'arrêté royal du 9 mai 1977.

(4) Arrêté du Gouvernement wallon fixant les caractéristiques techniques et architecturales auxquelles doivent répondre les bâtiments et espaces visés à l'article 414 du Code wallon de l'aménagement et du territoire de l'urbanisme et du patrimoine (*Moniteur belge* du 3 juillet 1999).

(5) Ce qui a pour conséquence que ce sont les peines de police qui sont en l'occurrence d'application.

(6) Ce n'est que dans la mesure où lesdits parkings sont clôturés ou gardés que le principe de la réquisition préalable des services de police reste indispensable.

3) Betalend Parkeren - Vrijstelling van betaling van parkeergeld.

Inzake betalend parkeren zijn het de gemeenteraden die de nadere regels bepalen.

In de meeste gemeenten zijn de personen met een handicap vrijgesteld van het betalen van parkeergeld.

Men kan zich slechts verheugen over een dergelijke gang van zaken en een verdere veralgemening is wenselijk. Wat er ook van zij, het is beslist aangewezen dat op het toestel uitdrukkelijk vermeld is of mensen met een handicap al dan niet vrijgesteld zijn van betaling van het parkeergeld, om elk misverstand te voorkomen.

4) Toezicht op de naleving van de vastgestelde maatregelen.

Er moet allereerst worden aangestipt dat de bepalingen die hierna besproken worden, in geen enkel opzicht afbreuk doen aan de bevoegdheid van de overheid die bevoegd is voor het handhavingsbeleid.

Maar de aandacht dient er op gevestigd te worden dat gehandicaptenverenigingen er geregeld over klagen dat de andere bestuurders parkeerplaatsen voor mensen met een handicap gaan bezetten, zowel op de openbare weg als op openbare plaatsen.

Binnen het kader van het Federaal Verkeersveiligheidsplan (aangenomen op de ministerraad van 20 juli 2000) is het wederrechtelijk gebruik van voorbehouden parkeerplaatsen voor mensen met een handicap, in de lijst van "prioritaire" overtredingen opgenomen.

Het is inderdaad van belang dat een maatregel die zo nauw verbonden is met de mobiliteit van de mensen met een handicap op een behoorlijke manier en systematisch gecontroleerd wordt op zijn werking.

Eigenlijk is het toezicht op de goede werking van de maatregel, voor de gemeente- die overigens aan de oorsprong van de maatregel ligt - een "bewijs van geloof in eigen beleid".

De controles behoren niet alleen te gebeuren op de openbare weg, maar evenzeer op de openbare plaatsen, zodra ze zonder onderscheid toegankelijk zijn voor alle weggebruikers (bv. parking van grootwarenhuizen) (6).

In toepassing van artikel 4.4. van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, kunnen de bevoegde personen overgaan tot de verplaatsing van voertuigen in overtreding, onverminderd de plaatselijke richtlijnen van de parketten terzake.

De Minister van Mobiliteit en Vervoer,
Mevr. I. Durant.

—
Nota

(1) Wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot gebouwen, toegankelijk voor het publiek (*Belgisch Staatsblad* van 19 augustus 1975).

Koninklijk besluit van 9 mei 1977 (*Belgisch Staatsblad* van 8 juni 1977) genomen in uitvoering van de wet van 17 juli 1975 betreffende de toegang van gehandicapten tot openbare gebouwen (artikelen 2 en 4, § 1).

(2) Besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 3 juni 1999 tot vaststelling van de titels I tot VII van het gewestelijk reglement op de Stedenbouw, van toepassing op gans het gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (*Belgisch Staatsblad* van 9 juli 1999).

(3) Toepassing van het koninklijk besluit van 9 mei 1977.

(4) Besluit van de Waalse Regering tot vaststelling van de technische en architecturale kenmerken waaraan de gebouwen en ruimtes, bepaald bij artikel 414 van de "Code Wallon de l'Aménagement et du Territoire de l'Urbanisme et du Patrimoine", moeten voldoen. (*Belgisch Staatsblad* van 3 juli 1999).

(5) Bijgevolg zijn hier de politiestrafpen van toepassing.

(6) Het is slechts in de mate waarin die parkings afgesloten zijn of bewaakt worden dat het principe van de voorafgaande vordering van de politiediensten vereist blijft.